

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6199/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט ג' קרא

העותר: שלמה מזרחי

נגד

המשיבים: 1. מפכ"ל משטרת ישראל
2. סגן מפכ"ל משטרת ישראל
3. ראש אמ"ש משטרת ישראל

עתירה למתן צו על תנאי ולמתן צו ביניים

בשם העותר: עו"ד סמי איליה
בשם המשיבים: עו"ד אודלי-ה גליק

פסק-דין

השופט ג' קרא:

עתירה המופנית נגד התנהלות משטרת ישראל מול העותר בעניין העברת חומר ראיות לקראת שימוע לפני פיטורין שנקבע בעניינו.

רקע

1. העותר הוא שוטר בדרגת רס"ב המשרת במשטרת ישראל החל משנת 1998 ומשמש בתפקיד בוחן תנועה באגף התנועה. כעולה מהעתירה ומתגובת המשיבים 1-3 (להלן: המשיבים), כחלק מבחינת האפשרות להעביר את העותר ליחידת התביעות במשטרת ישראל להתמחות במשפטים, נערכה לו בחינת התאמה תעסוקתית (להלן: הבחינה). במסגרת הבחינה, ביום 10.1.2018 נערכה עמו שיחה על ידי היחידה לבטחון מידע (להלן: השיחה). במהלך השיחה מסר העותר מידע אודות עבירות לכאורה שביצע

במהלך שירותו במשטרת ישראל. בעקבות זאת, ביום 25.1.2018 הועברה למח"ש פראפראזה של המידע שנמסר. ביום 26.4.2018 נחקר העותר תחת אזהרה במח"ש בחשד לביצוע עבירות של קבלת שוחד וקבלת דבר במרמה.

ביום 17.6.2018 זומן העותר לשימוע לפני פיטורין. השימוע נדחה מעת לעת עקב סיבות אישיות של בא כוח העותר, אשר גם ביקש לקבל את חומר הראיות בעניינו של העותר. לאחר שלבא כוח העותר הועבר חומר ראייתי מושחר (פראפראזה) (להלן: החומר המושחר), התנהל בחודשים יולי ואוגוסט 2018 דין ודברים בין בא כוח העותר לבין קמ"ד אמצעים מנהליים אודות השחרת החומר ובקשה לקבל חומר נוסף. בין היתר, נמסר לבא כוח העותר כי על בסיס החומר המושחר התקבלה ההחלטה לשקול נקיטת אמצעים מנהליים נגדו, וכן החומר המושחר הוא שיובא בפני הגורמים שיערכו את השימוע ויקבלו את ההחלטה בעניינו.

2. ביום 27.8.2018 הוגשה העתירה דכאן, שבצידה הוגשה בקשה לעיכוב הליך השימוע עד להכרעה בעתירה. ביום 27.8.2018 הוריתי על עיכוב הליך השימוע עד למתן החלטה אחרת.

טענות הצדדים

3. בתמצית, מלין העותר בעתירתו אודות התנהלות גורמים במשטרת ישראל וטוען, בין היתר, כי השיחה שנוהלה עמו בלתי חוקית ופגעה בפרטיותו ובזכויותיו החוקתיות; לא הוזהר לפני השיחה שבה נשאלו שאלות מכוונינות לביצוע עבירות פליליות; העברת החומר הראייתי כשהוא מושחר והגבלת העיון פוגעות בזכות הטיעון שלו; וכי השחרת החומר הראייתי בהסתמך על הוראות סעיף 24א(א) לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת המשטרה) אינה כדין. משכך, הוא עותר לקבלת שורת סעדים, בין היתר ביטול "ההליך של השיחה" וחיוב המשיבים בצירוף כל הראיות שבידם שמקימות עילה לפיטוריו.

4. המשיבים טוענים כי דין העתירה להידחות על הסף בשל סעד חלופי שכן מדובר בעתירה על החלטה מינהלית של משטרת ישראל הנוגעת לעריכת שימוע לפני פיטורין של שוטר. בהתאם לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 (להלן: חוק בתי משפט לעניינים מינהליים), כל תובענה בקשר לסמכויות הנתונות לפי פקודת המשטרה והנוגעות להשעייתו או לפיטוריו של שוטר יידונו בבית משפט לעניינים מינהליים. משכך, כל טענה בקשר להליך שימוע עובר להשעייתו או

לפיטוריו של שוטר צריכה גם היא להישמע בפני בית משפט לעניינים מינהליים. כן המשיבים טוענים כי דין העתירה להידחות מחמת חוסר ניקיון כפיים של העותר. לטענתם, העותר מתאר מצב שאין לו עיגון בתשתית העובדתית. ביום 7.1.2018 חתם העותר על טופס "בדיקת התאמה תעסוקתית – דף הסבר" בו נכתב כי חרף עשיית כל שניתן על מנת לשמור על פרטיות הנבדק, המידע שיעלה בבדיקה ישמש לצורך קבלת החלטות בדבר התאמתו לתפקיד וכי במקרים חריגים עשוי להיות מועבר לגורמים מתאימים. כן העותר בעתירתו הצניע את העובדה כי בידיו תיעוד של השיחה. עוד הם טוענים כי דין העתירה להידחות מכיוון שחלק מהסעדים המבוקשים כוללניים וכלליים ונעדרים כל תשתית עובדתית או משפטית.

5. בתשובת העותר לתגובת המשיבים נטען, בין היתר, כי תגובת המשיבים נגועה בחוסר ניקיון כפיים; העתירה אינה נוגעת לסמכות המשיבים להשעות או לפטר את העותר לאור העובדה שלא התקבלה בעניינו החלטה כזו בפועל, ומשכך אין סמכות לבית משפט לעניינים מינהליים לדון בעניינו; וכי העותר אינו מלין בגין הסמכות לזמנו לשימוע.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בעתירה על נספחיה, בתגובת המשיבים ובתשובת העותר, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף.

הלכה היא כי בית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק לא יידרש לעתירה מקום בו עומד לעותר סעד חלופי (בג"ץ 4851/16 מזרחי נ' השר לביטחון הפנים (22.6.2016); בג"ץ 4043/11 דנחי נ' המפקח הכללי של משטרת ישראל (31.5.2011)). פרט 37 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים מקנה לבית המשפט לעניינים מינהליים הסמכות לדון בשימוש בסמכויות שבסעיף 93א לפקודת המשטרה שעניינן, בין היתר, בפיטורי שוטר. מקובלת עלינו טענת המשיבים לפיה טענות הנוגעות להליך שימוע עובר לפיטוריו של שוטר ראוי שתתבררנה גם הן בפני בית משפט לעניינים מינהליים (ראו והשוו לבג"ץ 2620/12 סלאמה נ' השר לביטחון פנים (11.6.2012) (להלן: עניין סלאמה); ובהקשר דומה, בג"ץ 2294/11 דראושה נ' ראש אגף קהילה ומשמר אזרחי, בפסקה 3 (23.5.2011)).

אף יצוין כי פיצול הליך השימוע לפני פיטורין מהחלטה סופית על פיטורין נוגד את מגמת הפרשנות המרחיבה לסעיף 93א לפקודת המשטרה שבאה לידי ביטוי

בפסיקה של בית משפט זה (ראו עניין סלאמה, בפסקה 4). יתרה מזאת, בית משפט זה כבר עמד על כך כי אין לקבוע אם ניתנת הסמכות לדון בעתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים על-פי שלב הביניים בו מצוי העניין בעת הגשת העתירה, אלא על-פי התכלית הסופית, ובענייננו – שאלת פיטורי העותר (ראו, בהקשר אחר, בג"ץ 2208/02 סלאמה נ' שר הפנים, פ"ד נו(5) 950, 957 (2002)). משכך, דין העתירה להידחות על הסף לנוכח קיומו של סעד חלופי בדמות הגשת עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים.

7. סוף דבר, העתירה נדחית, הצו הארעי שניתן ביום 27.8.2018 מבוטל. אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ב בחשון התשע"ט (21.10.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט